

fru Birthe Rønn Hornbech havde jo et tilsvarende synspunkt: at der var tale om en forskelsbehandling.

Har jeg ikke ret i, at i de svar, man har fået fra henholdsvis statsadvokaterne og fra et par politimestre, henviser man til eksempler, hvor der også er tale om tiltalte, der bliver syge under forløbet, eller som er syge, og hvor der ikke ved det første retsmøde har været taget det forbehold, at tiltalte skal kunne være til stede? Har jeg ikke ret i, at det er det, der er forskellen, og at det derfor er et spørgsmål om, at man tager eller ikke tager det forbehold i det første retsmøde? Og kun i de sager, hvor man har taget det forbehold ved det første retsmøde, vil det være rimeligt, at man foretager en sammenligning, og det er ikke det, man har gjort.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Bjørn Elmquist gjorde i sit første indlæg betragtninger over begrebet præcedens og det ansvar, vi har for at sikre, hvad det er for en vej, vi betræder, hvorvidt man skaber præcedens ved en særbehandling af hr. Erik Ninn Hansen.

Jeg går ud fra, at alle i Folketinget er enige i, at en rigsret er en politisk domstol. For det første vil jeg sige, at det er en politisk domstol, ellers må jeg henvise til Alf Ross' beskrivelse af statsforfatningsretten, som den er kommenteret af hr. Ole Espersen i sidste udgave. Her slås det fast, at det er en politisk domstol.

Om en rigsret i øvrigt gælder, som det også tidligere har været nævnt, det særlige, at man har gjort meget ud af at beskrive i rigsretsloven, at den tiltalte skal kunne være til stede og svare for sig. Det har fået en placering og en tekst, der ikke ligner retsplejeloven i øvrigt. Så derfor er der altså et særligt krav til, at en tiltalt politiker i en rigsret skal kunne være til stede og svare for sig. Derfor kan det ikke danne præcedens. Man kan køre en sag ved en almindelig byret eller landsret, hvor en tiltalt ikke er nærværende. Det er andre krav, der er nedfældet omkring rigsretsloven og i forarbejderne til denne.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Jeg skal til hr. Arne Melchior sige, at jeg respekterer alle andre menneskelige holdninger – naturligvis gør jeg det.

Men når jeg talte om Erik Ninn Hansens situation, så var det, fordi der i retsplejen og også i rigsretsloven gælder den regel, at der kan fore-

ligge sådanne særlige personlige forhold, herunder alvorlig sygdom, at man alt andet lige frafalder tiltalen. Det er det, jeg taler om.

Måske kom jeg til at beskæftige mig alt for meget med fru Margrete Auken, det beklager jeg, for det var sagen som sådan og Erik Ninn Hansens dybt alvorlige situation, som enhver ved foreligger, det drejer sig om. Og dér er juraen altså så rummelig, at der er plads til at frafalde tiltale. Det står i adskillige bestemmelser, og det er det synspunkt, jeg og en stor del af min gruppe argumenterer for, at ingen sag må blive så kold og principiel, at det er det, der vinder over både over fornuftig jura og også menneskelige holdninger. Sådan er hverdagen nemlig heller ikke.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil starte med at sige undskyld til hr. Tom Behnke, fordi jeg ikke fik svaret heroppefra, men svaret skal så komme nu.

Der er intet, der i de beretninger, vi har fået fra statsadvokaten i Udvalget for Forretningsordenen eller fra politimestrene, der tyder på, at der er fremsat sådanne begæring. Men det fremgår helt tydeligt, at i den sag, jeg lige har citeret, var forsvaret fremme med en begæring om, at anklagen blev opgivet, og det blev afvist. Det fremgår heller ikke af beretningen fra politimesteren, om det blev afvist i et retsmøde, eller om det bare var sådan, at politimesteren sagde nej; det ved vi ikke.

Og så vil jeg sige til hr. Thor Pedersen, at jeg tror, hr. Thor Pedersen kom lidt sent ind i Folketingssalen, for i min korte bemærkning heroppefra var jeg ikke inde på ordene præcedens eller begrebet præcedens. Det må være ved andre lejligheder, hr. Thor Pedersen har hørt mig tale om det, og jeg vil formentlig også tale om det i mit senere indlæg; det kan da godt være.

Men jeg må anholde den betragtning, at Rigsretten skulle være en politisk domstol. Hvis vi i Danmark har politiske domstole, kan danskere flygte fra Danmark og få asyl i andre lande, for så har vi politisk forfølgelse. Næh, Rigsretten er ikke en politisk domstol. Der sidder 11 højesteretsdommere i øjeblikket. Der er vist ingen af dem – med højesteretspræsident Niels Pontoppidan i spidsen – der kunne acceptere at skulle være medlem af en politisk domstol i Danmark. Der er det rigtige i det, at der kan være sager med politikere, der behandles i Rigsretten, og jeg vil også medgive hr. Thor Pedersen, at jeg da